

Становище ТУРФДім перед 12-им своїм з'їздом

(ПЕРЕДЗ'ЇЗДОВИЙ НАЧЕРН ТЕЗ ЦВК ТОВАРИСТВА УКРАЇНСЬКИЙ РОБІТНИЧО-ФАРМЕРСЬКИЙ ДІМ)

СВІТОВА КРИЗА КАПІТАЛІСТИЧНОЇ ГОСПОДАРКИ

Теперішня економічна криза, що розгорнулася у всіх капіталістичних і колоніальних країнах на тлі загальної кризи капіталізму, не дивлячись на заповнюваність буржуазних економістів і їх соціал-демократичних спільників про швидкий прихід добробуту, дає поглиблюється.

Виявом цієї економічної кризи є зменшення продукції, гостре зниження споживання внутрішнього ринку через величезне збіднення трудящих мас та зменшення зовнішньої торгівлі.

Поряд з індустріальною кризою йде аграрна криза, одна друга загострюючи. Теперішня економічна криза викинула від праці 35 мільйонів пролетарів, засуджуючи на вигодожування сотні мільйонів робітничого населення, та зруйнувала й спалених мільйони дрібних селян, обезцінивши різні продукти й доводячи дрібних робітників високими податками.

Рятуючи свою систему від небезпеки банкрутства й руїни, не бажаючи поступитися своїми зисками, капіталісти щодалі все більше звальюють тягар кризи на плечі трудящих. Вони зменшують заробітну платню робітників, погіршують їхні умови праці, встановлюючи одночасно все нові посередні й безпосередні податки; в різниці проповідують здешинення продукції пшениці та зменшення засівної площі — а це у свою чергу відбувається коштом підтримки великих земельних обшарників, а нищенням дрібних господарств, як неоплатних.

Звальювання економічної кризи на плечі трудящих неминує веде за собою швидке наростання революційного руху серед трудящих мас з одного боку й збільшування політичної реакції пануючої класи з другого. Поряд з великими революційними виступами трудящих, зростає шалений фашистський терор. Буржуазія організує проти трудящих терористичні фашистські зграї, при повній підтримці соціал-демократів вона розбиває демонстрації безробітних, забороняє революційні організації, пресу, а в колоніальних і на-

півколоніальних країнах провадить вона формальні війни проти повстаючих трудящих мас, доводячи одночасно угоди з тубильною буржуазією.

Імперіалістично-монопольний характер капіталізму прає капіталістів різних країн в погоню за новими ринками, колоніями й тут між ними приходять до нових все глибших суперечностей і конфліктів, а це у свою чергу неминує провадить до нової імперіалістичної війни. Звідси, не дивлячись на постійні балакани про мир та фіктивні конференції обмеження зброєнь, відбувається шалене зброєння усіх капіталістичних держав.

Одинокою в цю економічну кризу стоїть країна Рад, де не тільки немає економічної кризи, але де за керівництвом комуністичної партії нечуваними темпами зростає продукція, підвищується добробут трудящих мас, зменшується години праці при одночасному збільшенні заробітної платні, немає безробіття, відбувається могутній підйом сільського господарства — завершується побудування фундаменту соціалістичної економіки.

Країна соціалістичного будівництва стоїть зараз смертним виразом капіталістичній системі визиску й насильства. Тому то, не дивлячись на гострі суперечності між собою, міжнародна буржуазія гарячково готується до війни проти РСР, до збройної інтервенції за повалення Радянського Союзу й за повне поневолення звільнених його народів.

"Розвиток класової боротьби в умовах дальшого розгортання світової економічної кризи ставить найширші вимоги до партій трудящих мас перед РІШАЮЧИМ вибором: або диктатура буржуазії — або диктатура пролетаріату; або економічне і політичне рабство — або кінець капіталістичному визиску й гнетові; або колоніальний гнет і імперіалістичні війни — або мир і братерські відносини між народами; або капіталістична анархія й кризи — або соціалістична система господарства, яка виключає анархію й кризи". (З тезів XI пленуму Виконкому Комінтерну).

Економічна криза зі всіма її наслідками швидко збільшує невдоволення трудящих мас, загострює класову боротьбу; буржуазний терор, як відповідь на ці невдоволення трудящих, приводить до шораз більшого загострення, а це у свою чергу в деяких європейських і колоніальних країнах приводить до наростання передумов революційної кризи.

ЕКОНОМІЧНА КРИЗА В КАНАДІ

Хоч до політичної кризи в Канаді ще не доходить, то економічна криза в ній є глибока, як в деяких інших країнах. Фабрична продукція в Канаді значно понизилася у всіх головних галузях індустрії, майже 500 тисяч робітників, або не-половину канадського пролетаріату викинено з роботи; тим що ще працюють — знижено й далі знижується заробітну платню та погіршують умови праці. Цю індустріальну кризу поглиблює велика криза аграрна. Канадські елеватори засипані пшеницею, забраною у фермерів за безцінь, на ній немає ринку збуту, а сотні тисяч фермерів опинилися в тяжкому безвихідному стані.

Канадська пануюча класа шукає виходу з цієї кризи тим самим шляхом, що й "всесвітня", звальюючи її тягар на плечі трудящих. Вона встановлює високі мито на довіз фабричних товарів до Канади, встановлює нові податки на всі речі першої необхідності, зменшуючи одночасно на цілих 50 відсотків дохідний податок мільйонерів, веде широким фронтом наступ на рівень життя працюючих. Канадські капіталістичні уряди, як домінійальні, так і провінційні та муніципальні відмовляють допомоги безробітним в місті, загострюючи цим страшну нужду робітників; на фермах провадиться обманна політика мішаного фармування, політика здешинення коштів продукції збіжжя, що є на руку тільки багатим фермерам, а дрібні фермери стоять перед цілковитою втратою своїх ферм.

У міжнародній політиці канадська буржуазія провадить гостру неухильну імперіалістичну лінію, намагаючись впливати на політику британських імперіалістів. Вона перша в цілому світі заборонила довіз радянських товарів, розпочинаючи цим економічну блокаду Радянського Союзу. Цим канадська буржуазія підтвердила, що вона є

ганізує фашистські елементи націоналістичних організацій й вживає їх, як засобу для побороювання революційних організацій серед робітників чужинського уродження.

Щоб зробити свій наступ ефективнішим, щоб знизити опір трудящих, канадська буржуазія провадить ще й політику національного розєднування робітничої класи, натравлюючи робітників англо-саксонського походження, що не позбулися ще шовіністичного дурману, на робітників чужинського уродження та на їхні організації. В цьому, як і у всій політиці терору, буржуазія ревностно допомагають соціал-угодівці, соціал-фашисти, трейд-юніонні бюрократи, від найреакційніших лідерів з табору Тома Мура та Мошера почавши, а на вгадувача погоди з

ОВЮ скінчивши. Усі методи та засоби терору буржуазії та її вірних спільників соціал-фашистів тільки стверджують політичний радикалізм трудящих. Це вказує на необхідність негайної консолідації революційних робітничих і незаможницько-фермерських сил і централізації їх під одним революційним бойовим проводом — під проводом Комуністичної Партії Канади, як єдиної політичної організації робітничої класи, що провадить справжню класову безкомпромісову боротьбу за щоденні негайні домагання робітництва й бідного фермерства, ведучи трудящих шляхом щораз гостріших і більших економічних та політичних боїв проти буржуазії до цілковитого визволення з китів капіталізму.

ТОВАРИСТВО УКРАЇНСЬКИЙ РОБІТНИЧО-ФАРМЕРСЬКИЙ ДІМ

Тільки усвідомивши собі вищезазначене положення, можна зрозуміти й завдання нашої організації українського робітництва й незаможницького фермерства Канади.

ТУРФДім створилося на класовій платформі в часі великого революційного піднесення трудящих мас цілого світу в 1918-1920 роках і одночасно в часі панування в Канаді шаленої реакції. Подем своєї діяльності вибрало воно — культурно-освітній, вкладаючи у нього класовий зміст. В самих початках його існування не було в Канаді революційної партії робітничої класи, що могла б дати нам політичний провід. Над усією організацією тяжіла соціал-демократична опортуністична ідеологія, хоч революційний інстинкт членства тягнув на шлях вказуваний більшовиками в створенні 1917 року радянської країни; не було належного політичного виховання; в діяльності нашої організації залишилися старі, соціал-демократичні звички й методи. Ця соціал-демократична спадщина залишилася ще на довго й тоді, як вже організована була й існувала комуністична партія, що теж не швидко й не легко вибилося на більшовицький шлях. З приходом другого періоду післявоєнного розвитку капіталізму — періоду тимчасової відносної капіталістич-

ної стабілізації, відвалив революційних боїв і наступу буржуазії на робітничу класу, ТУРФДім ще більше стало замикається у своїй культурно-освітній діяльності, створюючи небезпеку цілковитої ізоляції цієї організації від загального руху трудящих Канади та перетворення своєї культурно-освітньої діяльності в засобу класового виявлення мас на самотеті. Беручи активну участь в організації й класовій боротьбі майорів західної Канади, допомагаючи матеріально страйкам, революційній пресі, підтримуючи виборчі кампанії комуністичної партії, ТУРФДім із своїми секціями, як також друга масова організація українського робітництва, РЗТ, не ставили центром своєї уваги постійної участі в класовій боротьбі трудящих Канади.

Така національна окремішність стала джерелом для закріплення опортуністичної ідеології й практики, яка проявлялася головним чином в різних формах легалізму (відмова від рентування саль на мітинги для зашифрованості, що на довго й тоді, як вже організована була й існувала комуністична партія, що теж не швидко й не легко вибилося на більшовицький шлях. З приходом другого періоду післявоєнного розвитку капіталізму — періоду тимчасової відносної капіталістич-

ної стабілізації, відвалив революційних боїв і наступу буржуазії на робітничу класу, ТУРФДім ще більше стало замикається у своїй культурно-освітній діяльності, створюючи небезпеку цілковитої ізоляції цієї організації від загального руху трудящих Канади та перетворення своєї культурно-освітньої діяльності в засобу класового виявлення мас на самотеті. Беручи активну участь в організації й класовій боротьбі майорів західної Канади, допомагаючи матеріально страйкам, революційній пресі, підтримуючи виборчі кампанії комуністичної партії, ТУРФДім із своїми секціями, як також друга масова організація українського робітництва, РЗТ, не ставили центром своєї уваги постійної участі в класовій боротьбі трудящих Канади.

Коли ж змінилися умовини, настав інший період (третій) післявоєнного розвитку капіталізму, коли розгорнулася капіталістична господарська криза, загострилася класова боротьба по всіх країнах капіталістичного світу, коли Канада вступила в період економічної кризи, наслідки якої болюче відарили й по укр. робітниках і незаможницьких фермерах, як по нерозділній частині класу трудящих цієї країни, й коли під натиском цих умовин прийшлося всім справжнім класовим, революційним організаціям працюючих, що йдуть за проводом комуністичної партії, а в тому числі й нашим масовим організаціям робітничого зворот у своїй діяльності на шлях класової боротьби, тісного об'єднання всіх революційних сил робітничої класи Канади для відбою наступу буржуазії та для контрастності проти нєї, то тут прийшлося перш всього звести гостру боротьбу за передолання опортуністичної ідеології в їх рядах. Цього до певної міри вже досягнуто, розуміється, за проводом Компарті й Комінтерну, але залишки тої-національної окремішності ще такі й далі існують, опортуністичної ідеології ще цілковито не знищено.

(Кінець буде.)

ДЕМОНСТРАЦІЯ В ЦЕНТРІ ВАРШАВИ.

21 травня у центрі Варшави відбулася демонстрація робітництва під яскраво виявленими комуністичними гаслами. На площі "Залізна брама" відбувся мітинг, у якому взяло участь кілька сот робітників. На мітинг з'явилися транспаранти з написами: "Хай живе Радянська Польща", "Геть фашистську диктатуру" тощо. Кілька поліція з оглядом шаленим напала на демонстрантів ззаду й почала бити робітників. Всю площу заповнили загони поліції. Не зважаючи на це, робітники кілька раз намагалися продовжити демонстрацію, але кожного разу їх розгоняла поліція.

ВІДЗОВА МІЖНАРОДНОГО КОМІТЕТУ ГІРНИКІВ ДО ГІРНИКІВ УСЬОГО СВІТУ.

Міжнародний комітет гірників звернувся до гірників усього світу з закликком рішучо протестувати проти розстрілу польською поліцією гірників, що страйкували. Відзова викликає зрадницьку тактику профбюрократів, що ведуть переговори з підприємцями, і закликає гірників усіх країн організувати масові збори протесту проти звірачого розстрілу польських гірників.

РЕЗОЛЮЦІЯ ПРО ЛІГУ КОМУНІСТИЧНОЇ МОЛОДІ

(Продовження)

Рух піонерів не дістав належної уваги ані від партії ані від Ліги й зараз знаходиться в дуже слабкій стані. Лінія Комуністичного Міжнародного Молоді осмислює широкий революційний дітчий рух була застосована механічно і її досі не переведено на практиці діяльності між дітьми працюючої класи. Слабкі сили призначено на це важливе завдання й не зроблено заходів для розвитку пролетарського елементу, що провадив би рухом наших дітей.

Внутрішнє життя Ліги відзеркалює сектаріанську ідеологію Ліги. Довгі, розтяжні сухі мітинги та не прийняті молодечі методи (вправи, спів, розривкова діяльність, молодечі осередки, стінгазети, дискусії), щоб уліпшити зміст мітингів. Щойно тільки починаються кроки, щоб підняти політичний рівень членства Ліги організованою дискусією на біжучі політичні теми, проблеми молоді, встановленням гуртків студії, навчальних класів, дистриктових шкіл, тощо.

В нашої організації молоді є поширений опортунізм. Так само як партійний провід і провід Ліги провадив боротьбу проти Ліги Комінтерну щодо стану канадського імперіалізму. Тільки під натиском Міжнародного Комуністичного Молоді він виправив остаточно цю позицію, але ще й досі він не вів освіджені ціле членство про шлях пролетарської революції в Канаді. В багатьох випадках Ліга замінила щоденну систематичну організаційну діяльність дрібнобуржуазним фразеологічним

балакунством. Ця "ліва" небезпека, яка є головною перешкодою в звороті Ліги до масової праці, виявила себе тим, що замінила секції молоді й молодечі форми праці в революційних юніях ЛКМ тенденціями багатьох товаришів зробити з Ліги "маленьку" партію високорозвиненої політично товаришів, недоцінюючи РСТ, збільшуючи квоту ударного плану, та занедбанням виконання того плану тощо. Права небезпека, що є головною небезпечкою в Лідзі, виявляється в щоденній праці Ліги; опортуністична пасивність, легалістичні нахили (Вінніпег); капітуляція перед труднощами у деяких провідних товаришів та комітетів (Міжнародний День Молоді), заходи зробити Лігу неоплатною та перемінити її на чисто товариську культурну організацію тощо. Не започатковано провадження боротьби на два фронти з достаточною енергією в лавах ЛКМ.

Теперішнє положення в Лідзі є прямим відбитком слабкості нашої партії; Партія мусить взяти на себе відповідальність за теперішнє несприятливе положення в Лідзі. Партія не встигла цілком дати Лідзі потрібну поміч, щоб усунути її ізоляцію та встановити її незалежний провід в боях робітничої молоді. В провідних тілах Ліги, головним в дистриктах не встановлено навіть формального представництва. Одночасно в деяких дистриктах формальне представництво заступило дійсний живий провід. Соціал-демократичні погляди на ЛКМ панують ще й далі в наших рядах: тенденція перетворити ЛКМ радше на культурну організацію, як на масову політичну організацію, що провадила б боями робітничої молоді; покровительство; опір встановленню молодечих форм організації в революційних юніях (секції молоді і департаменти молоді); занедбання видвинути домаган-

ня молоді в різних боях, що мали місце (страйк кравецьких робітників в Торонто тощо). Ставлення багатьох провідних товаришів до Ударного Плану було шкідливе в переведенні звороту в Лідзі (всміювання Ударного Плану, занедбання допомоги в його виконанні, недоцінювання значіння плану тощо). В будіванні піонерського руху партія залишила всю працю для Ліги і не дала сил для розвитку організації наших дітей. Нічого не зроблено партією для встановлення широкого революційного спортивного руху в Канаді.

Одночасно партія занедбала втягнути Лігу достаточну в партійні кампанії на основі незалежної праці, щоб гуртувати молодь для загальної боротьби працюючої класи. Партійний корпус є дуже слабкий і мало зроблено, щоб його посилили.

Будування масової Ліги Комуністичної Молоді в Канаді є тісно пов'язане з завданням нашої партії під цю пору. Щоб здобути більшість працюючої класи для революційної боротьби, Партія, Ліга й революційні юні мусять присвятити спеціальну увагу, щоб здобути широкі маси робітничої і фермерської молоді. Цей партійний пленум мусить встановити частину відповідальності Партії за теперішнє критичне положення в Лідзі та підняти негайно кроки, щоб допомогти Лідзі зробити зворот.

Ліга зараз підтримує серйозні кроки, щоб зробити ударний план дійсністю. Висилка кравецьких представників до найважливіших дистриктів і старанням, щоб позбутися циркулярного проводу в минулім, а дати прямий і конкретний провід дистриктам та поліпшити методи праці. Постановою Ліги виконати ударний план скликанням пленуму Ліги, мусить знайти повну піддержку і співпрацю всієї партії.

1. Негайно по пленумі треба скликати спільні мітинги партійних і комсомольських дистриктів, щоб обговорити добре ударний план, а партійні дистрикти мають підняти певні кроки, щоб допомогти Лідзі виконати план.

2. Кожен дистрикт має призначити провідного товариша працювати щоденно з товаришами ЛКМ, даючи регулярно звіти до дистриктових партійних бюро.

3. Національні партійні фракції повинні переставити в себе широкі дискусії, щоб дати підтримку фракцій в здобутті іммігрантської робітничої молоді до Ліги, до революційних юній та до існуючих масових організацій.

4. Партія мусить допомогти Лідзі встановити шапові комітети та шапові ячейки в даніх фабриках та допомогти створити спеціальні форми праці молоді (секції молоді, департаменти молоді, конференції молоді тощо), щоб уможливити організування молодих робітників. Треба дати поміч в встановленні комітетів молоді в товариствах безробітних, в формулюванні домагань та уживанні відповідних формів для притягнення молодих безробітних. В різних індустріальних юніях треба при допомозі провідних партійних товаришів формулювати програму молоді як засіб гуртування робітничої молоді до боротьби.

5. Партія повинна дати поміч Лідзі в знайденні формів такої праці, якою можна б охопити молодих канадських французів (кристалізація протимілітаристичного сентименту канадських французів) та англо-саксонських молодих робітників.

6. В дистриктах, місцевостях і шапах, де нема ще ЛКМ, партія має призначити ударну бригаду для збудування ЛКМ.

(Далі буде)

КРОВАВА СУТИЧКА МІЖ ФАШИСТАМИ І КОМУ-

У Вуннеграді (Пурський край) вночі на 20 травня сталася кроваві сутичка між націонал-соціалістами (фашистами) і комуністичними робітниками. З обох сторін є багато поранених.

Поліція вчинила ряд арештів. У заарештованих націонал-соціалістів знайдено револьвери, каскети, сталеві кийки тощо.

Увільні шораз отвертіше починають блокуватися з польською поліцією в їхній боротьбі проти селяробишів. Яскравою ілюстрацією до цього може бути такий факт. На Заболовіщині, Ситинського повіту, всі читальні "Прогресів" є під вилком Селяробишів.

Щоб вирити ці читальні з-під альяну селяробишів, головний відділ "Прогресів" у Львові розігнав філію "Прогресів" в Заболові і призначив туди свого комісара, відомого фашиста Муровича. Мурович скликав філіальні збори "Прогресів", затримавши туди тільки своїх однодумців. Гострі протести селяробишських делегатів проти неадмінування їх на нараду примусили увільнити відкриті збори. Тепер Коломийський окружний суд вручив 12 селяробишам акт обвинувачення який закладає обвинуваченням "напад" на "Прогресів". Так увільні провадить боротьбу з Селяробишом за допомогою польської поліції та суду.